

СИБГАТ ХӘКИМ ИЖАТЫ

Татарстанның халык шагыйре, публицист, жәмәгать эшлеклесе Сибгат Хәким 1911 елның 4 декабрендә Татарстанның хәзерге Әтнә районы Күлле Киме авылында туа. 1931 елдан Казанда. 1941-1946 елларда фронтта була. 1950 елдан язучылык эше белән генә шөгыйльләнә. С.Хәким 1960 елда Г.Тукай исемендәге Дәүләт премиясенә, ә 1970 елда М.Горький исемендәге Дәүләт премиясенә лаек була. 1986 елда аңа, беренчеләрдән булып, “Татарстан Республикасының халык шагыйре” дигән исем бирелә.

- Сибгат Хәким - халык ижаты һәм Тукай поэзиясе традицияләре жирлегендә яза башлаган шагыйрь. Аның игътибарын даими биләп торган мөһим темаларның берсе- туган жир темасы. Үзе туып үскән Казан арты төбәгенә, аның табигатенә, кешеләренә мәхәббәт хисе шагыйрьнең бөтен ижатын озатып бара. Аның ижатында туган як темасы туган йорт, газиз әнкәй, сөйгән яр темалары белән тыгыз бәйләнгән. Боларның барысын да мәхәббәт, сүнми дә, сүрелми дә торган ярату һәм юксыну хисе берләштерә.

Туган як-сандык, зэнгэр күк-
Өстендәге сырмасы...
Сандыкта яткан сөлгеләр-
Һәркайсы бер жыр башы.

Сибгат Хәким бала чактан ук Йосыф китабын укып үсә, соңыннан кат- кат укый. “Дуга” поэмасында да яктырта ул аны:

Ямь керде өйгә,ә тышта
Жиһанның тоташ кары,
Эштән соң китап тыңларга
Әтинең чордашлары
Жыелды ничек, жан керде.
Шунда бер читкә посып,
Тыңладым, кайда Зөләйха?
Кайда, дип, хәзер Йосыф?

Таудан төшкән сулар котырып ага,
Юар юлын, юар таш-комын.
Килгән шагыйрь халкы исеменнән
Житкерергә чиксез шатлыгын.

Мин геолог түгел, тик шулай да
Катлаулы һәм нечкә эшем бар,
Йөрәкләрдә яткан энжеләрне
Эзләп таба торган көчем бар.

Үрләрәңне менгәч, туган ягым,
Рәшәң белән битем юдың син;
Һәрвакытта бергә уртаклаштың,
Уртаклаштың барын-югын син.
Үрләрәңне менгәч, туган ягым,
Жилфердәде яшел күлмәгем...
Ни өчендер, башка төштә түгел,
Үрләрәңдә яшем түгәмен...

Чылтырап аккан чишмөгә
Суга дип килгән идем
Тиз генә әйләнәп өйгә
Кайтырмын дигән идем.
Өздөрөп нигә карадың-
Ник тоттың чиләгемнән?
Суларым түгел, ялкыным
Түгелде йөрөгемнән.

Бакчабызда шомырт агачлары
Жэй буена сине көттеләр.
Син килмәдең, көзге жилләр инде
Яфракларын жиргә сиптеләр

Уяна иркен болынар,
Ачыла гөл керфекләре;
Тибрәнеп яфрак өстендә
Уйный чык бөртекләре

Яратам мин авыл кешесенең
Күңелле итеп шигырь сөйләвен.
Әкият кебек матур-Казан арты,
Бала чагым үткән жирләрем.

Яхшы шигырь кешене яңадан тудыра, моңга батыра, йөрәккә, күңелгә, жанга тәэсир итә. Сибгат Хәким тудырган образлар ихлас гадилегә белән, чын халыкчан булуы белән бик кадерле. Ул-дистәлэгән жырлар авторы да. Сибгат Хәким шигырьләренә язылган “Юксыну”, “Фазыл чишмәсе”, “Таң атканда”, “Башка берни дә кирәкми”, “Кайда да йөрәктә”, “Өзелгәнсең сиреньнән”, “Бу кырлар, бу үзәннәрдә”, “Кем уйлаган”, “Бер тауда ун чишмә” кебек жырлар халык арасында зур популярлык казанды.

ИГЪТИБАРЫГЫЗ ӨЧЕН РӘХМӘТ!

